

Jděte kupředu s vírou

Starší Daniel P. Hall, Anglie

Územní sedmdesátník

„Máme-li v těchto velmi těžkých dobách přestat zkoušky, pokoušení a obtíže, které nám přicházejí do cesty, a jednoho dne se vrátit domů k našemu Nebeskému Otci, je nezbytné, abychom šli kupředu s vírou.“¹

Spasitel nám dává dokonalý příklad, jak jít kupředu s vírou. Když na Něj padla ohromná tíha Usmíření, volal ke svému otci: „Otče, chceš-li, přenes kalich tento ode mne, ale však ne má vůle, ale tvá staň se.“ V odpověď na Jeho modlitbu mu Nebeský Otec poslal anděla z nebe, aby ho posiloval.²

V tuto chvíli, kdy utrpení tížilo veškerou svou vahou a působilo, že Syn Boží trpěl v těle i v duchu a chvěl se bolestí,³ Ježíš neupustil od svého úkolu a nerozhodl se odložit, omezit nebo dokonce navždy zastavit úsilí, jež bylo vyžadováno. Ne, učinil pravý opak. „A jsa v boji, horlivěji se modlil. I učiněn jest pot jeho jako krůpě krve tekoucí na zemi.“⁴

Mít tento druh víry často stejně jako v Kristově případě vyžaduje úpěnlivou

prosbu, abychom byli během naší zkoušky posíleni.⁵ V rámci tohoto procesu se učíme uvést svou vůli do souladu s vůlí Boží,⁶ přijmout Krista jako pomocníka na naší cestě a důvěřovat Mu, že v Jeho vlastním čase vše dobře dopadne.

Marie byla svobodná sestra s pěti dětmi, která se potýkala s tím, aby dokázala finančně zabezpečit svou rodinu. Před lety přišla za mnou jakožto svým biskupem a hledala radu ohledně toho, jak by mohla více pomáhat druhým. Požádal jsem ji, aby přispívala více v rámci postní oběti. Učinila tak bez jediného slova nevole a měsíc po měsíci hlásila, jak Pán žehná její rodině finančně a jí samotné tím, že může pomáhat druhým. Službou druhým žila po celá desetiletí, dokud jí to zdraví dovolávalo. Dokonce i v nemoci Marie neustále telefonovala těm, kterým sloužila, a ptala se, jak se jim daří, povzbuzovala je a sdílela své svědectví. Vždy věřila, že vše dobře dopadne, a vždy se tak se také stalo. Nikdy neopomněla zaplatit svůj desátek. Věrně četla písmo a milovala službu jako vedoucí soucitné služby v Pomocném sdružení. Její život byl naplněný věrností.⁷ Marie

nedávno odešla na druhou stranu, ale její víra stále žije v její rodině a v těch, kteří ji znali. Má touha jít kupředu s vírou díky ní vzrostla.

Náš milovaný prorok, president Russel M. Nelson, nás učil nejlépe, jak postupovat kupředu s vírou v Krista: „Když hovoříme o našich starých i nových chrámech, kéž každý z nás svými skutky projevuje, že jsme pravými učedníky Pána Ježíše Krista. Kéž pravidelně „renovujeme“ svůj život skrze víru a důvěru v Něj. Kéž každý den využíváme moc Jeho Usmíření prostřednictvím pokání. A kéž zasvětime a znovuzasvětime svůj život službě Bohu a Jeho dětem – na obou stranách závoje.“⁸

Svědčím o tom, že kráčení kupředu s vírou je proces, kterým se stáváme takovými, jako jsou Nebeský otec a Jeho syn Ježíš Kristus. Víím, že když jdeme kupředu s vírou, Kristova nekonečná láska projevovaná v Jeho Usmíření nám dává mír, naději a ujištění, že vše dobře dopadne. ■

POZNÁMKY

1. Jít kupředu s vírou znamená vytrvat až do konce. Jak toho dosáhnout? Následováním příkladu Syna živého Boha – 2. Nefi 31:16
2. Lukáš 22:42–43
3. NaS 19:18
4. PJS Lukáš 22:44
5. Mosiáš 24 učí, jak Alma a jeho lidé mocně volali k Bohu, aby je vysvobodil z rukou zlovolného kněze Amulona a jeho bratří. Pán vyslyšel jejich modlitby a posílil je, aby jim jejich břímě připadalo lehké. Nakonec byli zázračně vysvobozeni z poroby.
6. Viz Mosiáš 15:7, kde se učí, jak byla vůle Krista pohlcena ve vůli Otcově, a 2. Nefi 10:24, kde se učí, že bychom měli učinit totéž.
7. 1. Nefi 7:12 učí, jak nejlépe prokazovat víru v Boha... tím, že jsme mu věrní. To znamená, že děláme to, co od nás vyžaduje, s ochotným srdcem a myslí.
8. President Russel M. Nelson, Generální konference – duben 2019, Slovo závěrem

Starší Daniel P. Hall

Následujeme Světlo světa

President Michal Hanzal

První rádce v předsednictvu kůlu Praha

**President
Michal Hanzal**

Dva kbelíky seděly na okraji studny. Jeden se otočil ke druhému otvorem nakloněným dolů a řekl: „Vše, co dělám, je, že putuji dolů a nahoru a znovu dolů a nahoru po celé dny. Bez ohledu na to, kolikrát jdu nahoru plný, dolů jdu pokaždé prázdný!“ Druhý kbelík se vřele usmál. „To je zvláštní,“ řekl. „Dělám to samé – vše, co dělám, je, že putuji dolů a nahoru a zase dolů a nahoru po celé dny. Ale bez ohledu na to, kolikrát jdu dolů prázdný, nahoru jdu pokaždé plný.“

Drazí přátelé, vítejte v novém roce! Začátek roku je vždy příležitostí přemítat o tom, jaký byl ten rok uplynulý a jaký bude ten nový. Každý z nás nepochybně zažil chvíle, které byly krásné, povznášející a pozitivní, stejně jako chvíle, které bychom nejrady vymazali z paměti. A na nadcházející rok se každý z nás také těší jinak. Je však nezpochybnitelnou pravdou, že to, jak nahlížíme na situaci a okolnosti, v nichž se nacházíme, určuje, jak se cítíme a jak se následně chováme. Ježíš ve svém Kázání na hoře učil: „Svíce těla jestiž oko; protož jestliže by oko tvé [čisté] bylo, všechno tělo tvé světlé bude. Pakliž by oko tvé bylo nešlechtné, všechno tělo tvé tmavé bude.“¹

Uděláme dobře, když na to „světlé“ i „tmavé“, co se nám přihodilo v loňském roce nebo co se nám přihodí v tomto roce, budeme pohlížet okem, jež je čisté a šlechtné, tak aby do nás mohlo proudit světlo. Poté se dozajista naplní Pánův slib: „Duchem svým je osvitím a mocí svou jim oznámím

tajemství vůle své – ano, dokonce ty věci, jež oko nevidělo ani ucho neslyšelo, jež dosud ani nevstoupily do srdce člověka.“²

Jsem přesvědčen, že rok 2020 bude naplněn mnoha věcmi, jež dosud nevstoupily do srdce člověka. Tento rok bude naplněn světlem! Pokud jde o Církev, připomeneme si mimo jiné 200. výročí Prvního vidění Proroka Josepha Smitha. V dubnu se zúčastníme generální konference, která se bude lišit od všech předchozích, kterých jsme se kdy účastnili.³ Celý rok budeme doma i v církvi (včetně semináře) studovat drahocenný dar od Boha – Knihu Mormonovu, a to s pomocí nové úžasné příručky *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny: Kniha Mormonova*. Budeme nadšeně sledovat, jak naše děti a mládež „[prospívají] moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí“.⁴ Budeme o sebe s radostí navzájem pečovat v pastýřské službě a v našich církevních povoláních a zodpovědnostech. V kůlu a v našich sborech a odbočkách se budeme moci zúčastnit mnoha shromáždění a akcí, které nám naplní duši světlem a radostí.⁵ Budeme moci sloužit svým předkům v domě Páně – ať již v rámci sedmi českých chrámových týdnů, nebo i kdykoli jindy. A každý den budeme moci být sami světlem pro své okolí.⁶ Pro náš osobní a rodinný život platí tatáž zaslíbení světla, radosti a „tajemství [Pánovy] vůle“.

Sestry a bratři, zásadní otázka zní: *rozhodneme se ono světlo vidět?* Uvidíme v tom všem, co se v našem

osobním, rodinném, církevním, pracovním či studijním životě bude dít, samotný zdroj světla – Ježíše Krista? Starší Jeffrey R. Holland na poslední generální konferenci řekl: „Kéž se přes onen nepřetržitý hluk a lomoz dnešních dnů snažíme *vidět* Krista jakožto ústřední bod našeho života, naší víry a naší služby.“⁷

Slibuji vám, že světla máme k dispozici dostatek. Ba co víc, můžeme se z něj těšit v hojnosti! A spolu s Prvním předsednictvem vám slibuji, „že Nebeský Otec a Ježíš Kristus nám pomohou změnit naše srdce, náš náhled, náš způsob jednání a samotnou naši povahu“.⁸ *Pokud* jen budeme chtít.

Kéž je rok 2020 pro každého z vás rokem radostným a prosvětleným. A „kéž je každý z vás každým dalším dnem šťastnější a svatější“.⁹ Svědčím o tom, že Ježíš Kristus žije. Je to náš Spasitel a Vykupitel. On je Světlo světa. „Kdož [Ho] následuje, nebude chodit v temnostech, ale bude mít světlo života.“¹⁰ ■

POZNÁMKY

1. Matouš 6:22–23.
2. Nauka a smlouvy 76:10.
3. Viz Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019.
4. Lukáš 2:52. Na tomto verši o Ježíšově růstu v několika oblastech je založen nový program Děti a mládež, který bude v České republice spuštěn v březnu tohoto roku.
5. Viz Nauka a smlouvy 11:13.
6. Viz Matouš 5:14–16.
7. Jeffrey R. Holland, „Poselství, význam a zástupy“, *Liahona*, listopad 2019; zvýraznění přidáno.
8. „Naším cílem je obrácení“, úvod k příručce *Pojď, následuj mne – pro jednotlivce a rodiny*, Kniha Mormonova 2020.
9. Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019.
10. Jan 8:12.

„Tudíž dbejte slov mých; запиšte věci, jež jsem vám pověděl“

Miroslav Navrátil

President kvora starších a nedávno uvolněný president Nedělní školy kůlu

Archeologie je zajímavá věda, která postupně odhaluje pravdu o věcech minulých. Je to mravenčí práce odkrývající vrstvu po vrstvě, dokud se neobjeví nález jako celek. To napětí při prvním objevu, to nadšení při nacházení dalších střípků mozaiky, které se pracně postupně daří skládat dohromady. Výsledkem je nové poznání o věcech, které se kdysi staly a které nás nejspíše doposud formovaly, aniž bychom si to uvědomovali. Toto poznání nám pomáhá ozřejmit naši přítomnost, a pokud se poučíme, tak i změnit naši budoucnost. Ne nadarmo je „pamatuj“ jedno z nejčastěji používaných slov v písmech.

Písma samotná jsou plná pokladů minulosti, které leží skryty pod nánošem starodávných i novodobých lidských nauk, jež nabyly vrchu v našich myslích nad naukami věčnosti i cennými pravdami, které platily jak zastara, tak i dnes, a chod tohoto vesmíru se bude od nich odvíjet i nadále. Máme příležitost postupně pro sebe a své blízké odkrývat vrstvu po vrstvě a objevovat jednotlivé díly této velkolepé mozaiky, kterou za nás nemůže složit nikdo jiný. Pouze ti, kteří opravdu kopou, oprašují, klasifikují a studují, mohou poznat tajemství věčného života a připravit svou mysl a duši na to, co přijde po této smrtelné zkoušce. Jak je psáno: „Pro člověka je nemožné, aby byl spasen v nevědomosti.“ (NaS 131:6.)

Toto jaro jsme po nějakou dobu bydleli u přátel v pouštním městě St. George v Utahu. K našemu překvapení v té oblasti došlo k přemnožení jedovatých štírů. Bylo jich tolik, že

poměrně často pronikali až dovnitř do domu. Štíři vylézají ze svých skrýší hlavně v noci a je možné je spatřit při svícení tzv. modrým světlem (UV). Paprsky tohoto světla rozsvítí těla štírů, jako by byli natřeni fosforeskující barvou. Mohli jsme tak lehce objevit místa, kde se skrývají a odkud vylézají. Druhý den za světla jsme pak již mohli jít najisto k jejich hnízdům.

Někdy se při čtení písem můžeme cítit podobně, jako když hledáme něco potmě. Naše mysl může být zatemněná malými i velkými starostmi, únavou, ale i nesprávnými tradicemi, zkraslenými názory, které jsme nekriticky přijali buď v mládí, nebo i později v životě. To, co hledáme, nám často zůstane skryté a neviditelné, pokud nám nepomůže zvláštní světlo, které jako by z ničeho zviditelnilo v naší mysli to, co jsme na tom stejném místě předtím vidět nedokázali.

Mám rád tyto momenty osvětlení skrze Ducha Svatého, kdy mi něco

zásadního náhle dojde a podivuji se často nad tím, jak je to vlastně jednoduché. Zrovna tak často se mi ale také stává, že na některé z těchto světlých momentů dokážu poměrně rychle nebo časem naprosto zapomenout. Jitka, moje žena, si poměrně často zapisuje slova, která jí kdy inspirovala. Několikrát se mi stalo, že mi při společném duchovním rozhovoru přečetla citát, který mne opravdu zaujal. Když jsem se zeptal, odkud ho má, odpověděla: „Přece od tebe...“ Opravdu jsem si to nepamatoval. Řekl jsem to tehdy, protože jsem měl v ten moment inspiraci shůry, a protože to nebylo ze mě, o to lehčeji to i zase zapadlo.

Když Ježíš po svém Vzkříšení navštívil svůj lid v Americe, nechal si přinést všechna písma a shledal, že

v jejich záznamech chybí události, které předpověděl prorok Samuel Lamanita. Nefity pokáral, že nezaznamenali vyplnění těchto proctví.

V rámci studijních osnov *Pojď, následuj mne* jsme opakovaně každý týden vyzýváni, abychom nejen studovali písmo, ale abychom si osobní vnuknutí a zjevení pečlivě zaznamenávali pro užitek v dobách blízkých i budoucích. Nepřicházejí k nám náhodně a schopnost si je uchovávat bude mít dalekosáhlá požehnání pro nás, naše blízké, naše potomstvo a ty, co po nás přijdou. Jednou se i nás samotných možná Ježíš zeptá: „Kde jsou slova, která jsem ti sdělil, a proč nejsou napsána?“ Některé z našich inspirací a vnuknutí mohou mít pro rocký charakter a jejich naplnění, které budeme schopni zaznamenat, tak bude mít pro naše blízké stejnou hodnotu jako mělo pro starověké Nefity naplnění slov Samuela Lamanity. ■

Pán vám pomůže

Henry Kosak

Koordinátor Seminářů a institutů v území Evropa

Seminář a institut mi za mých mladých let změnil život. V roce 1980 byl v Německé demokratické republice zřízen seminář. Oficiálně jsem ho studoval jen jeden rok. Studovali jsme Knihu Mormonovu a mé svědectví rapidně vzrostlo. Písmo jsem si zamíloval a četl jsem je pravidelně. Poté jsem navštěvoval institut náboženství a zůstával jsem nablízku Církvi.

President Russell M. Nelson nedávno učil všechny studenty Seminářů a institutů jistému vzorci, kterým se mohou v životě řídit a který bude platit vždy. Řekl: „Jde o toto: Čím

blíže budete Nebeskému Otci a Ježíši Kristu díky poslušnosti Jejich přikázání a díky dodržování svých smluv, jež jste s Nimi uzavřeli, tím šťastnější budete. ... Tento vzorec platí vždy. Jednoduše řečeno, čím více se budete řídit příkladem Ježíše Krista, tím úspěšnější budete. A co vám pomůže stát se tak oddaným učedníkem Ježíše Krista? Jednou z odpovědí je seminář a institut – nejen to, že je budete navštěvovat, ale také to, že se budete do výuky aktivně zapojovat a budete věrně plnit všechny zadané úkoly.“

Z osobní zkušenosti za posledních 30 let vím, že navštěvování semináře či institutu má potenciál odstartovat u mládeže a mladých dospělých vzor skutečného žití podle evangelia. Od samého začátku to mládež a mladé dospělé připravuje na úspěšnou službu na misi, lépe je to vybavuje znalostí evangelia a hraje to velmi důležitou roli v jejich přípravě na celoživotní službu – včetně jejich studia, profesního úsilí a vůdčích zodpovědností v Církvi a v rodině. Jeden student mi napsal, jak mu seminář požehnal ve všech oblastech jeho života. „Nejenže mi seminář pomáhá s duchovními věcmi, ale také mi pomáhá se školou a vzděláním,“ napsal. A pokračoval: „Když začnete den brzy ráno, nastartuje vám to dokonale mozek. Někteří moji kamarádi

řekli, že mají až moc práce se školou, než aby na seminář chodili – ale přece se v 6 hodin ráno nebudete učit matematiku, nebo snad ano? Když studujete, Pán vám pomůže při zkouškách ve škole, a pokud chodíte na seminář, pomůže vám i s mnoha dalšími věcmi.“

V roce 2001 jsem začal pracovat s mládeží a s mladými svobodnými dospělými v České republice a na Slovensku. Když se podívám na své dřívější studenty, kteří jsou dnes aktivní, vidím, jak jsou požehnáni tím, že jsou soběstační ve svém svědectví. Nejdůležitější je mít vizi domova – zde na zemi s našimi blízkými i domova v posmrtném životě – a spojovat studenty se Spasitelem a s Otcem v nebi. Proto se v *Cíli Seminářů a institutů náboženství* uvádí: „Naším účelem je pomáhat mládeži a mladým dospělým porozumět učení a Usmíření Ježíše Krista a spoléhat se na ně, stát se způsobilými obdržet požehnání chrámu, a připravovat sebe, svou rodinu a ostatní na věčný život s Otcem v nebi.“

V této době, kdy je mnoho srdcí naplněno strachem a zoufalstvím, pomůže každodenní studium písem, vedené a řízené starostlivými učiteli, studentům pociťovat lásku jejich Spasitele. Budou pociťovat, že jim kromě jejich rodičů stojí po boku ještě někdo další. ■

Nový program Děti a mládež

Petra Dítětová

První rádkyně v předsednictvu Pomocného sdružení kůlu

„**A** Ježíš prospíval moudrostí, a věkem, a milostí, u Boha i u lidí.“ (Lukáš 2:52.) Tento verš stojí ve středu nového programu pro děti a mládež, který byl představen v minulém

roce a který u nás v České republice bude spuštěn v březnu tohoto roku.

Tento inspirovaný program pro dorůstající generaci má za cíl prohloubit jejich obrácení a víru v Ježíše Krista.

Jak generální autority často zmiňují, naše děti a mládež jsou nadějí Izraele! Jsou z těch nejušlechtlejších duchů Nebeského Otce, kteří byli uchováváni právě pro tuto nelehkou dobu – pro poslední dny před Druhým příchodem našeho Spasitele Ježíše Krista. Byli připravováni po dlouhý čas a Pán se na ně velmi spoléhá. Zaujímají důležitou roli při shromažďování Izraele a jsou budoucností Církve.

Nicméně zůstat silným v evangeliu a udržet si morální měřítko v dnešní upadající společnosti není snadným úkolem a v nadcházejících letech to bude větší a větší výzvou. Naši církevní vedoucí si toho jsou velmi dobře vědomi a i s tímto záměrem byl tento program vytvořen, aby dětem a mladým lidem pomohl být po všech stránkách lépe připravenými čelit výzvám dnešní doby a zůstat pevnými ve víře.

Jak to bude fungovat?

Všichni budeme zajisté s láskou vzpomínat na dosavadní mimonedělní programy pro děti a mládež – byly skvělé! Já sama jsem prošla Mladými ženami a vzpomínám, jak jsem plnila svůj Osobní pokrok, a můžu říci, že jsem za něj vděčná. Uvědomuji si, že měl značný vliv na to, kým jsem se stala, a pomohl mi vytvořit si pevný základ v evangeliu. Nicméně jsem si také vědoma toho, že doba se mění a potřeby a výzvy dnešních dětí a mládeže jsou jiné, a tak jsem velmi vděčná za novodobé zjevení, které vedlo ke vzniku nového programu určeného přesně pro tuto dnešní dorůstající generaci.

Program je rozdělen na čtyři oblasti rozvoje. Nicméně je na každém jednotlivci, jaké konkrétní činnosti a aktivity bude zahrnovat, protože to budou právě oni, kdo bude rozhodovat

o tom, čemu se chtějí věnovat a na co je třeba se zaměřit. Součástí budou nadále také různorodé činnosti, akce, tábory a projekty služby.

Důležitost osobního zjevení

Jak víte, v průběhu posledních let jsme byli nesčetněkrát vyzváni, abychom posílili naši schopnost rozpoznávat našeptávání Ducha Svatého a jednali podle něj. Na toto téma pronesl president Russell M. Nelson, prorok a president Církve, následující: „V nadcházejících dnech nebude možné duchovně přežít bez stálého vlivu Ducha Svatého, který nás bude vést, řídit a utěšovat.“ A poté nás vyzval: „Milovaní bratři a sestry, snažně vás prosím, abyste rozšířili svou duchovní schopnost získávat zjevení.“ (Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018.)

A konkrétně mládeži poté při jiné příležitosti řekl: „Můžete se naučit sami pro sebe již nyní, ve vašem věku, jak získávat osobní zjevení. A není nic, co bude mít na váš život větší vliv než toto.“ („Naděje Izraele“, celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018.)

Jaká to mocná a důležitá pravda! A se stejnou vizí byl i tento program dán dohromady. Děti a mladí lidé jsou vybízeni, aby do svého plánování zahrnuli Nebeského Otce, aby se naučili s Ním rozmlouvat v modlitbě a usilovali o božské vedení. Jelikož je to právě On, který si je nejlépe vědom toho, co každý z nich potřebuje a jaké kroky je třeba učinit, aby byli nejlépe připraveni

na úkoly, které jsou před nimi, a co jim pomůže se k Němu přiblížit.

Každý jednotlivec tedy sám rozhodne o tom, v jakých konkrétních směrech se chce zlepšovat, co by se například rád naučil, a dle toho si stanoví patřičný cíl, ve kterém ho rodina i církevní vedoucí budou slovy i skutky podporovat. Toto mi přijde naprosto úžasné, protože se tak pro každého otevírá bezpočet možností, jak se učit a rozvíjet, ale co je hlavní, skutečně to našim dětem a mládeži pomůže naučit se zásadě zjevení a umět ji uplatňovat, což pro ně bude obrovským pozhledáním jak nyní, tak i po celý život. Tato schopnost jim bude pomáhat proplouvat všemi bouřemi života a zůstat při tom pevně ukotveni v tom, co je správné.

Mimo to věřím, že budou posíleni také tím, že díky účasti na programu Děti a mládež postupně lépe porozumějí tomu, kdo skutečně jsou a jaká je jejich role v Božím plánu. A to je zásadně důležité!

Jako rodiče a vedoucí jsme vyzýváni, abychom jim byli i nadále potřebnou oporou, ale máme se snažit nechávat jim více prostoru vést, protože oni to zvládnou! A myslím, že budeme ještě překvapeni, jak dobře!

Vše začíná doma

Klíčem k tomu, aby byl pro nás program tím požehnaním, kterým být může, je to, jak se k němu postavíme jako rodiny a zda si pro něj u nás doma vytvoříme místo. Nemusíme v tom hledat nic složitějšího. Jde jednoduše o to, aby děti mohly pociťovat, že jsme do toho plně zapojeni s nimi, a aby měly onu podporu tím, že vytvoříme podmínky, které jim pomohou jejich cílů dosáhnout.

Vidím v tom příležitost, jak trávit hodnotněji společný čas a smelovat rodinná pouta. A za výhodu pokládám i to, že to rodičům dává jedinečnou příležitost posílit osobní vztah s každým dítětem a věnovat se mu na základě jeho potřeb. Navíc mám za to, že je jen málo věcí, které dokáží rodinné vztahy posílit více, než když se všichni dohromady spojí v úsilí k dosažení konkrétního spravedlivého cíle.

Máme úžasnou mládež a děti! Každý z nich má jedinečnou osobnost, dary a talenty. Mají toho tolik, čím mohou přispět tomuto světu – více, než jsou si oni sami možná vůbec schopni si v tuto chvíli představit. A je na nás, bratři a sestry, abychom jim pomohli v sobě onen potenciál vidět, a povzbuzovat je nebát se sdílet tyto jedinečné dary s těmi, které mají kolem sebe! A tak se modlím, aby se nám to dařilo.

Jsem pevně přesvědčená o tom, že pokud tuto inspirovanou změnu přijmeme za svou a chopíme se pro rokove výzvy pomáhat dorůstajícímu pokolení a podporovat je na jejich osobní cestě smlouvy, budeme svědky mnohých úžasných požehnaní nejen v našich sborech a odbočkách, ale i v našich domovech a rodinách, které, jak víme, mají být oním základem pro život podle evangelia. ■

Díl 5.: Období od omezování a zákazu činnosti Církve (1948–1962)

Gád Vojkůvka

Člen vysoké rady kůlu a historik kůlu Praha

Roky 1948–1949

V únoru 1948 získala KSČ v Československu absolutní moc. Jako organizace programově odmítající náboženství a existenci Boha se snažila potlačovat všechny formy náboženství, ačkoli osmnáct církví a náboženských společností nakonec formálně uznala a oficiálně i finančně podporovala. I jim však umožňovala činnost pouze v církevních budovách a veřejně mimo ně jen na svatbách a pohřbech. Přesto až do konce roku 1948 vycházel církevní časopis Nový Hlas. Dokonce ještě v červenci 1948 (už v době po nástupu KSČ k moci) Otakar Vojkůvka, prezident odbočky Brno, zorganizoval na stadiónu v Brně veřejné shromáždění s prezidentem evropských misí a prezidentem rady Sedmdesáti, Almou Sonnem, který zde vystoupil spolu s 39 misionáři. Bylo to tehdy největší shromáždění Církve v Evropě, za účasti 1 800 lidí.

Ještě v roce 1949 se konal ve dnech 22.–24. července celomísijní sjezd v Praze a na Karlštejně, kde se sešlo 210 členů. V roce 1949 však byly všechny církve a náboženské společnosti zbaveny státního souhlasu vykonávat svou činnost a musely znovu požádat o povolení svých organizací, vytvořit si svou „ústavu“ a předložit ji ke schválení Ministerstvu vnitra. Některé církve, mezi nimi i naše Církev, souhlas nedostaly (zakázanou činnost měli dále například metodisté, adventisté, všechny evangelikální

a jiné menší církve, rovněž společnosti jako teosofická, antroposofická, Svatý Grál, Svědkové Jehovovi, Svobodní zednáři, Bahaisté a další). Aktivní členové Církve měli být zdiskreditováni.

Odchod misionářů a presidenta Toronta ze země

Presidentu Torontovi Ministerstvo vnitra slíbilo, že „Ústava Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v Československu“ bude schválena a činnost bude moci být zachována, pokud misionáři odejdou a vedení Církve bude předáno do rukou místních členů. Tak se stalo, že zatímco president Toronto dohlížel na chod misie ze zámoří, vedením československé misie byli pověřeni bratr Rudolf Kubiska, president odbočky Praha, a jeho rádci – bratr Čeněk Vrba z Brna a Miroslav Děkanovský z Prahy. Vedení odboček Praha, Brno a Plzeň, kde bylo dost kněží, zůstalo v rukou místních nositelů kněžství.

President Toronto jako poslední z misionářů opustil Československo 30. března 1950, ale brzy poté oznámili pracovníci Ministerstva vnitra, že počínaje 6. dubnem 1950, dnem 120. výročí založení Církve, se zastavuje její veškerá veřejná i neveřejná činnost na území Československa.

Po nepřijemných a marných jednáních na Ministerstvu vnitra a po oslepujících výsledcích ze strany STB byl bratr Kubiska donucen napsat všem členům dopis, kde se psalo, že

„rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR se veškerá činnost Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů zastavuje a že se od nás, jako řádných členů Církve očekává, že budeme dodržovat zákony a nařízení státu a že tento zákaz budeme respektovat a že slibujeme, že se do budoucna vzdáváme jakékoli náboženské a církevní činnosti“. Každý člen měl toto osobně podepsat a obratem poslat zpět. Podle svědectví Dr. Čenka Vrby, tehdejšího presidenta odbočky Brno a rádce bratra Kubisky, byli moji rodiče a sestra Roháčková v Praze jediní, kdo toto rozhodnutí nepodepsali, a díky tomu mám onen tiskopis dodnes ve svém vlastnictví.

Cenzurování pošty

Přestože oficiálně platil zákon o listovním tajemství, byla od té doby až do roku 1989 veškerá pošta do a ze zahraničí cenzurována. Na obálkách bývalo vždy několik razítek

(malých písmen) značek těch, kteří kontrolu prováděli. Zásilky se ztrácely. Jedinou výjimkou byly dopisy a časopisy od staršího Ezry Tafta Bensona, které si STB nedovolovala otvírat, protože se obávala mezinárodní ostudy – vzhledem k tomu, že starší Benson byl v té době ministrem zemědělství USA.

Působení Církve v 50. a 60. letech 20. století

V době oficiálního zákazu Církve bylo v Československu 223 členů, ale přes veškeré zákazy činnost pokračovala dále. Několik let jsme se scházeli v Brně, v Plzni i v Praze po rodinách a střídali jsme místa setkávání. Zájemci byli nadále připravováni ke křtu, takže jen v roce 1950 bylo pokřtěno ještě dalších 33 členů. V roce 1955 bylo provedeno v Brně mnoho křtů dětí členů nebo jejich rodičů (pro tento účel byl vyhlouben na zahradě bratra Vrby křestní bazén).

V roce 1962 došlo k určitému uvolnění, lidé mohli opět po desetiletích cestovat do zahraničí – ovšem jen do zemí sovětského bloku, jako NDR, Polska či Maďarska – satelitů Sovětského svazu. Pro nás to byla přesto úžasná příležitost. Sestra Miroslava Bezáková z Brna v té době dostala od presidenta Toronta zvláštní úkol – navštěvovat a posilovat členy Církve a najít „hlavní stěžeň“. Tehdy příliš nerozuměla tomu, co to má být, ale když se později vystěhovala do ciziny, tak jí prezident Toronto oznámil, že svůj úkol splnila – našla a zaktivizovala budoucího vedoucího misie a pozdějšího druhého presidenta chrámu Freiberg, bratra Jiřího Šnederflera. ■

Rozvrh chrámových týdnů v roce 2020

V tomto roce bude náš kůl organizovat pro členy kůlu Praha a okrsku Bratislava chrámové týdny. Uskuteční se jich 7, a to v těchto termínech:

- 7.–11. ledna
- 18.–22. února
- 7.–11. dubna (čtvrtek a pátek velikonoční prázdniny)
- 2.–6. června
- 18.–22. srpna. Týden pro rodiny s dětmi. V tomto týdnu se bude ve Freibergu navíc konat „příměstský tábor pro děti“.
- 27.–31. října
- 29.–30. prosince

Termíny jedno- či dvoudenních cest do chrámu pro mládež, mladé svobodné dospělé, svobodné dospělé, Pomocné sdružení a další skupiny najdete v kůlovém kalendáři na stránkách www.kulpraha.cz. ■

Kalendář kůlu Praha na rok 2020

Kůloví vedoucí pro nás připravují i v tomto roce rozličné akce, shromáždění, setkání, konference, školení a další akce pro různé skupiny členů – jednotlivce i rodiny. Kalendář kůlu najdete na stránkách www.kulpraha.cz. Povzbuzujeme jednotlivce i rodiny k tomu, aby si kalendář prošli a vybrali si jim určené akce, kterých by se v tomto roce rádi zúčastnili.

Dvě nejvýznamnější kůlové akce jsou konference kůlu, které se letos uskuteční o víkend 18. a 19. dubna v Praze (pod vedením generální či územní autority) a o víkend 24. a 25. října

v Brně (s přenosem do jednotek).

Jelikož naše Církev je církví živoucí, je kalendář průběžně upravován a aktualizován. Doporučujeme proto sledovat kůlový kalendář pravidelně. Můžete si například přidat stránky s kalendářem mezi záložky ve svém prohlížeči nebo se můžete na svém mobilním zařízení nebo počítači „přihlásit k odběru“ církevního kalendáře, díky čemuž se vám akce z tohoto kalendáře budou zobrazovat přímo ve vašem zařízení a díky automatické synchronizaci bude církevní kalendář ve vašem zařízení vždy aktuální. ■

Od našich misionářů

Starší Daniel Čaňo

Utažská misie Salt Lake City

Ahoj všichni z pražského kůlu, jak se máte? Doufám, že dobře, protože já se dobře mám. Hlavně když vidím, jak získávám silnější svědectví. Za tu dobu, co jsem na misi, mám tu možnost posilovat své svědectví, jak to jen jde. Sloužím v Salt Lake City, což také znamená, že se celkem často setkávám s lidmi, kteří nesouhlasí s naší vírou, již máme v Ježíše Krista. Někdy se stává i to, že do mysli vstoupí myšlenky typu, jestli to, čemu se učíme a čemu věříme, je skutečně pravda, nebo ne.

Vždy když mám takové pocity, jako by mi někdo zničil mé svědectví, začnu uplatňovat tři základní způsoby, kterými můžeme být „duchovně naživu“. Jsou to *studium písem, modlitba a shromáždění svátosti*. Je to něco, jako když máte zlomenou kost. V místě, kde se vám kost zlomila, začíná tělo přirozeně reagovat – a to tak, že v místě zlomení kost časem zesílí. Podobné

Starší Daniel Čaňo

je to i se svědectvím. Když máme pocit, že naše svědectví je slabé nebo zlomené, neváhejme a snažme se ze všech sil toto místo ve svém srdci posilnit tím, že poklekne před Pánem a začneme se modlit o klid a útěchu, studovat písmo a chodit na shromáždění, kde můžeme obnovovat své smlouvy s Nebeským Otcem skrze přijímání svátosti.

Vydávám vám svědectví o tom, že vím, že Nebeský Otec žije a každého miluje nekonečnou láskou. Ví, že Ježíš Kristus je Spasitel a Vykupitel a že skrze Jeho Usmíření můžeme být očištěni od svých hříchů. To, co Ježíš Kristus prožil v getsemanské zahradě, je důkazem toho, jak nás Nebeský Otec a Ježíš Kristus milují a chtějí pro nás jen to nejlepší. Ví také, že Joseph Smith znovuzřídil evangelium Ježíše Krista a mocí Boží přeložil Knihu Mormonovu. Mám pevné svědectví o tom, že Kniha Mormonova je slovo Boží a když ji budeme studovat, každým dnem naše víra, znalost a svědectví porostou.

Zůstaňte silní a věrní! S láskou,
starší Čaňo. ■

Misionáři z kůlu Praha

V současné době slouží na misi na plný úvazek 14 členů našeho kůlu. A dalších několik se na misi připravuje.

Sbor Brno:

Starší Daniel Čaňo: září 2018 – září 2020,
Utažská misie Salt Lake City

Sestra Anya Saunders: listopad 2018 –
červen 2020, Misie Bulharsko/střední
Euroasie

Sbor Hradec Králové:

Starší Matěj Pražák: listopad 2018 –
listopad 2020, Alpská misie – německy
mluvící

Starší Vojtěch Novotný: srpen 2018 –
srpen 2020, Anglická misie Manchester

Sestra Alexandra Kotlandová: prosinec
2019 – červen 2021, Utažská misie Salt
Lake City – Chránové náměstí

Sbor Plzeň:

Sestra Gabriela Melcrová: březen 2019
– září 2020, Skotsko/Irská misie

Sbor Praha:

Starší Bryson Šedivý: září 2018 – září
2020, Beninská misie Cotonou

Sestra Kristýna Mottlová: červenec 2018
– leden 2020, Anglická misie Leeds

Sestra Helena Duštírová: únor 2019 –
červenec 2020, Anglická misie Londýn

Odbočka Třebíč:

Starší Jiří Pohořelický: říjen 2018 – říjen
2020, Anglická misie Manchester

Sestra Markéta Kutilová: srpen 2019 –
únor 2021, Kanadská misie Calgary

Sestra Tereza Kutilová: srpen 2019 –
únor 2021, Kalifornská misie Anaheim

Sbor Uherské Hradiště:

Starší Michal Janoušek: červenec 2018
– červen 2020, Alpská misie – německy
mluvící

Sestra Kateřina Kamarádová: červenec
2018 – únor 2020, Kanadská misie
Calgary ■

Redakce Místní přílohy

Viděli byste v Místní příloze *Liahony* rádi nějakou konkrétní rubriku nebo článek? Chtěli byste sami přispět nějakým příběhem, zprávou či užitečnou informací? Napište nám o tom!

E-mail do redakce:

redakceCZ@ChurchofJesusChrist.org

Šéfredaktorka:

Gabriela Pilková
Místní příloha vychází v české
Liahoně v lednu, dubnu, červenci
a říjnu. ■